

4. Ar lygybės ir nediskriminavimo principui (Europos žmogaus teisių konvencijos 14 straipsnis, Pagrindinių teisių chartijos 20 ir 21 straipsniai, siejami su ESS 6 straipsnio 1 dalimi) neprieštarauja Įstatymo dėl kovos su narkomanija 62 straipsnio 2 dalis, kurioje nustatyta griežtesnė baudžiamoji atsakomybė už veiką, susijusią su reikšmingo psichotropinių ir narkotinių medžiagų kiekio laikymu Lenkijos nacionalinių teismų išaiškinta prasme?

(¹) OL L 335, p. 8.

2018 m. spalio 29 d. Sąd Rejonowy w Chełmnie (Lenkija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) / ZP*

(Byla C-671/18)

(2019/C 65/30)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sąd Rejonowy w Chełmnie

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Atsakovas: ZP

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2005/214/TVR (¹) dėl abipusio pripažinimo principo taikymo finansinėms baudoms, iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR (²) (toliau – pamatinis sprendimas), 7 straipsnio 2 dalies i punkto iii papunktis ir 20 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinami taip, kad pagal šias nuostatas teismui suteikiama teisė atsisakyti vykdyti sprendimą priėmusios valstybės institucijos, kuri nėra teismas, sprendimą nustatius, kad jis buvo įteiktas pažeidžiant šalies teisę į veiksmingą teisminę gynybą?
2. Visų pirma ar atsisakymas vykdyti sprendimą gali būti grindžiamas tuo, kad, nors ir buvo laikomasi sprendimą priėmusioje valstybėje galiojančių procedūrų, susijusių su įteikimu ir terminais, numatytais siekiant apskūsti sprendimą, nurodytą Tarybos pamatinio sprendimo 2005/214/TVR 1 straipsnio a punkto ii ir iii papunkčiuose, sprendimo vykdymo valstybėje gyvenančiai šaliai per procedūrą, vykusią iki bylos nagrinėjimo teisme, nebuvo užtikrinta reali ir veiksminga galimybė apginti savo teises, nesant pakankamai laiko tinkamai sureaguoti į pranešimą apie baudos paskyrimą?
3. Ar pagal Tarybos pamatinio sprendimo 2005/214/TVR 3 straipsnio nuostatas asmenims, kurių atžvilgiu turi būti pripažinta finansinė bauda, suteikiamos teisinės apsaugos apimtis gali priklausyti nuo to, ar procedūra dėl baudos skyrimo yra administracinio, baudžiamojo nusižengimo ar baudžiamojo pobūdžio?

4. Ar atsižvelgiant į tikslus ir principus, nustatytus Tarybos pamatiniame sprendime 2005/214/TVR, įskaitant jo 3 straipsnį, turi būti vykdomi neteisminių institucijų sprendimai, priimti remiantis sprendimą priėmusios valstybės teisės aktų nuostatomis, pagal kurias atsakomybė už kelių eismo taisyklių pažeidimą tenka asmeniui, kurio vardu yra registruota transporto priemonė, taigi sprendimai, priimami remiantis vien informacija, gauta pagal tarpvalstybinę keitimosi transporto priemonių registracijos duomenimis sistema, netaikant jokios tyrimo procedūros šioje byloje, įskaitant faktinio pažeidėjo nustatymo procedūrą?

⁽¹⁾ OL L 76, p. 16.

⁽²⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2009/299/TVR, iš dalies keičiantis Pamatinius sprendimus 2002/584/TVR, 2005/214/TVR, 2006/783/TVR, 2008/909/TVR ir 2008/947/TVR ir stiprinantis asmenų procesines teises bei skatinantis tarpusavio pripažinimo principo taikymą sprendimams, priimtiems atitinkamam asmeniui asmeniškai nedalyvavus teisminiame nagrinėjime (OL L 81, p. 24).

2018 m. lapkričio 6 d. Tribunalul București (Rumunija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje TK / Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

(Byla C-708/18)

(2019/C 65/31)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunalul București

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: TK

Atsakovė: Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Europos Sąjungos pagrindinių žmogaus teisių chartijos 8 ir 52 straipsniai ir Direktyvos (EB) Nr. 95/46 ⁽¹⁾ dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis 7 straipsnio f punktas turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, t. y. Įstatymo Nr. 677/2001 5 straipsnio 2 dalis ir ANSPDCP (*Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal*) [Nacionalinė asmens duomenų tvarkymo priežiūros institucija] sprendimas Nr. 52/2012, kurioje, siekiant užtikrinti asmenų, turto ir vertybių saugumą bei apsaugą, ir įgyvendinant teisėtus interesus, numatyta galimybė be duomenų subjekto sutikimo vykdyti stebėjimą vaizdo kameromis?
2. Ar Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 8 ir 52 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad tuo atveju, kai ūkio subjektas gali imtis kitų atitinkamo teisėto intereso apsaugos priemonių, teisių ir laisvių ribojimas dėl vaizdo stebėjimo kamerų naudojimo atitinka proporcingumo principą ir būtinumo sąlygą, bei yra tenkinami bendrojo intereso tikslui ar reikalavimas apsaugoti kito asmens teises ir laisves?
3. Ar Direktyvos (EB) Nr. 95/46 dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis turi būti aiškinama taip, kad duomenų tvarkytojo „teisėtas interesas“ turi būti įrodytas, egzistuojantis ir realus duomenų tvarkymo metu?